

posmehujejo naši sovražniki in da zgublamo vpliv, katerega smo si še složnim delovanjem prejšna leta v postavodajalnih zastopih in pri vladi priborili. Ker naše stare „Novice“ najbolj mirno pišejo po geslu svojega ustanovitelja, nepozabnega očeta Bleiweisa: „Vse za vero, dom, cesarja“ in so se uže mnogokrat obsojale boj, kateri se strastno bije med slovenskimi brati na Kranjskem, smo preverjeni, da bodo radostno sprejemale spise, katere bo vdihnili krščanska ljubezen, ki ne pozna ne prepira, ne sovraštva. Ker bo tako naše ravnanje strogo po katoliških načelih, opiraje se na mir in ljubezen, ni se bati od nobene strani resnega nasprotnika in z vztrajnim delovanjem v tem zmislu, moramo priti do sloge, katero gotovo vsaki pravi katoliški Slovenec pogreša, in če je ne, mu je prepirla obrt.

Politični pregled.

Nova večina. — Pogajanja o sestavi nove večine so se bila nekoliko pretrgala. V torek se je ministerski svet posvetoval o tej stvari in pogajanja se potem zopet začno. V tem se pa grof Taaffe pogaja s češkimi veleposestniki zastran nadaljevanja češkonemške sprave, ker levičarji drugače ne marajo pristopiti novi večini. Češki veleposestniki niso sicer proti nadaljevanju češkonemške sprave, ali zahtevajo, da se poprej uredi jezikovno vprašanje tako, da bodeta oba deželna jezika popolnoma enakopravna po vseh krajih na Češkem. Tega pa ravno Nemci ne hote, ker bi radi popolnoma izrinili češčino iz velikega dela češke dežele. Češki veleposestniki najbrž ne odstopijo od svojih pravičnih nazorov in vsled tega se ne bode onemogočilo le nadaljevanje češkonemške sprave, temveč tudi sestava nove večine. Da bi grof Taaffe hotel večino brez čeških veleposestnikov, ni verjetno in je tudi ni lahko dobiti. Če češki veleposestniki ne vstopijo v novo večino, tudi druge frakcije Hohenwartovega kluba ne bodo. Poljakov pa tudi ne veseli podpirati levičarske politike.

Štajerski deželni odbor pripravlja načrt novega deželnega šolskega zakona. Gospodo v Gradci jezi, da se slovenski krajni šolski sveti ustavljajo nameram graških germanizatorjev in da duhovščina se poteguje za pravice slovenskega naroda v krajnih šolskih svetih. Načrt novega šolskega zakona bode pa ponižal krajne šolske svete samo v izvrševalne organe višjih oblastev. Vzel bode jim vse pravice. Vpliv duhovščine v okrajnih šolskih svetih bode pa pomanjšal s tem, da bode število družih zastopnikov nekoliko povečal. Pričakujemo, da novi zakon ne dobi Najvišjega potrjenja, naj ga sklene tudi deželni zbor.

Dalmacija. — Trgovinska zbornica v Spletu je sklenila vpeljati izključno hrvatski uradni jezik. Dosedaj je zbornica poslovala v obeh jezikih. Ker pa njen predsednik ni bil dobro več v hrvaščini, je seveda večina poslovanja bila italijanska. Ko se je sklenilo, da se vpelje izključno hrvatsko uradovanje, je dosedanji predsednik odstopil in izvolili so novega, ki je popolnoma več hrvaščini.

Italija. — Vsled neke interpelacije stavljene v državni zbornici še pred Božičem, prišla je vlada pri rimski banki na sled precejšnji goljufiji. Navedena banka izdala je namreč za 62 milijonov bankovcev več, nego bi jih bila smela. Vsa stvar izročila se je sodišču. Guvernerja in blagajnika banke so zaprli. Likvidacija banke izročila se je nacionalni banki.

Bolgarija. — Knez princ Ferdinand podal se je te dni na Angleško, da se zaroči s princezino Heleno Orleansko.

Francija. — Dne 21. t. m. minolo je sto let, ko je zadnji francoski kralj Ludovik XVI. storil pod guilotino svoj žalostni konec. Monarhisti so ta dan praznovali s primernimi cerkvenimi slovesnostmi. Nemirov ni bilo. — Obravnava pred apelnim sodiščem proti upraviteljem panamske družbe se nadaljuje. Glede ravnatelja Lessepsa se je dognalo, da je bil prisiljen v to, da je dajal za politične namene. Sam ni za se ničesar porabil. Na zahtevo sodišča, je vlada sklenila angleško vlado prositi za izročitev Kornelija Hertza, ki biva sedaj na Angleškem in baje največ podrobnostij ve glede panamske afere. Angleška vlada je prošnji ustregla, vendar pa Hertza ne more izročiti, ker je ravno zelo bolan. Dali so ga pod policijsko nadzorstvo. Z druge strani se zopet poroča, da angleška vlada Hertza prej ne bo izročila, predno se ne prepriča sama o njegovi krivdi. To potrjuje tudi okolščina, ker Hertz ni hotel ubežati, če tudi bi bil to lahko storil. On baje upa z lepa se izmazati iz cele stvari. Najel je najvplivnejše londonske advokate, ki ga naj bi zagovarjali in izrezali iz cele afere. — Glavni oproda grofa de Paris, grof d'Haussenville razvil je te dni v nekem listu program monarhistične stranke, v katerem zahteva, da naj se monarhisti postavijo na čelo javnega gibanja in naj prevzamejo vodstvo. Organizacija za monarhistično propagando je popolnoma pripravljena. Konečno dokazuje, da so monarhisti edini sposobni rešiti sedanjí socijalni red v Franciji.

Srbija. — Boj mej radikalcí in liberalci trpi dalje. Obe stranki črnita druga drugo pri narodu le, da bi si za volitve v skupščino, ki se bodo vršile februarja meseca, zagotovili večino. Liberalci očitajo radikalcem celo nelojalnost in sovraštvo do sedaj vladujoče kraljevske hiše Obrenovičeve. V svojih glasilih trdijo, da delajo radikalcí propagando za prestolnega pretendenta princa Petra Karadjordjeviča, ki sedaj živi v Črnigori. Liberalna vlada zaprla je že do sto veljavnih radikalcev. — Milan in Natalija, oče in mati sedanjega mladoletnega kralja Aleksandra, ki sta bila, kakor znano, ločena, sta se zopet poravnala. Milan pripeljal se je iz Pariza nalašč zato k Nataliji v Biaritz, jo prosil odpuščenja in predlagal spravo, katero je ona vzprejela. Sin Aleksander se je močno razveselil te sprave, ko je izvedel o nji. Tudi mej narodom, posebno v Belemgradu vzbudila je sprava splošno veselje. Bo li imela ta sprava tudi politične posledice za Srbijo, učila bo prihodnost.

Rusija. — Car Aleksander III. je na novoletna voščila moskovskega mesta mej drugim rekel: „Bog dal, da bi bilo letošnje leto mirno in v srečo Rusiji!“ Z ozirom na to, da ima tudi trodržavna zveza miroljubne namene, se ni bati vojne. — Ostrowsky, minister državnih posestev (domen), je odstopil, iz česar se sklepa, da namerava vlada to ministerstvo, kot samostojno opustiti in jo združiti z novim ministerstvom za poljedelstvo, ki se ima v kratkem ustanoviti. — Emir iz Bohare, države v Aziji, biva sedaj v Petrogradu. Govori se, da namerava svojo deželo za pet milijonov in letnih 100.000 rubljev prodati Rusiji.

Egipt in Anglija. — Egiptovski podkralj Abbas Paša je ne zmeneč se za Anglijo, popolnoma samovoljno hotel pri svojem ministerstvu napraviti neko premembo. Anglija je po zastopniku proti temu podkraljevemu koraku odločno protestirala in zahtevala, da se prememba v ministerstvu mora sporazumno ž njo izvesti. Podkralj je po daljšem obotavljanji spoznal zahtevo Anglije za opravičeno in se je udal. Egipt je postal po tem dogodku še bolj odvisen od Anglije, nego je bil poprej. V Angliji je ta odločnost Gladstonejeva glede vnanje politike vzbudila splošno priznanje. V Egiptu samem je vsled tega pritiska Anglije na podkralja opazovati neko gibanje mej narodom. Anglija sklenila je svojo vojaško posadko ondi pomnožiti.